

Tämä teksti ei ole kaikista tuoreinta tavaraa, mutta se pitää sisällään joitakin tärkeitä tai ainakin melko vähän edelleenkehitystä vaativia ajatuksia, jotka löysin oman pakko-oire-jaksoni myötä ja, jotka kypsyivät mielessäni sen jälkeen. Olen hiukan editoinut artikkelia, mutta yritin pitää editoinnin minimissään.

Pelko

Ajatuksia vuoden 2010 tienoilta

Pelko on minulle hyvin tuttu tunne. Itseasiassa minulla on jonkinlainen hyvin pelnomainen tunne juuri nyt päällimmäisenä. Miksi siis en kirjoittaisi pelosta, sen mukaan kuin olen itse saanut kokea ja oppia.

Pelko, jännitys ja kammo. Asioita erikseen.

Usein jännitys, pelko, ja kammo luetaan yhden asian eri asteiksi. Itse erotan ne seuraavilla periaatteilla.

Jännitys voi olla kiihdyttävää, jopa hauskaa, tilanteessa mukana olemista. Se voi myös olla stressaavaa pohdiskelua siitä mitä tuleman pitää: pääsenkö siihen kouluun, riittävätkö rahat ensi kuuhun. Jännitys ei kuitenkaan ole itsensä pitämistä toivottomassa tilassa.

Pelko tuottaa synkän ja painostavan uhkakuvan. Vaaraa ei usein yritetä välttää, vaan lannistavaa ajatusta paetaan. Se on, kuin tiukassa ansalangassa oleva eläin pakenisi kuolemaa.

En siis samaista uhan tiedostamista pelkoon. Pelossa uhka kahlitsee. Kuningas, joka tiedostaa hyökkäämässä olevan armeijan vaarallisuuden, ei pelkää, ellei hän menetä toivoa.

Kammo on sitä, kun tunteiden ja kokemusten joukko, voi laukaista rajun hallitsemattoman pelkotilan tietyissä tilanteissa. Kammosta minulla ei kuitenkaan ole selvää kokemusta, vaikka minusta tuntuukin, että minulla on kammo Ilmestyskirjan ennustuksia kohtaan.

Jumalanpelko ja pelko. Nimi voi hämätä.

Raamatun mukaan Herran pelko on viisauden alku. Se myös sanoo, että täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Lisäksi se käskee rakastamaan Jumalaa kaikesta sydäimestä, kaikesta sielusta ja kaikesta ruumiista. Nämä kohdat tuntuvat muodostavan ristiriidan, ellei tiedä, mitä Herran pelko tarkoittaa.

Herran pelko saa tottelemaan Herraa. Raamattu ei sano, että “Koska Abram pelkäsi herraa, hänen kasvojensa ilme vääristyi, ja hän meni, ja juoksi alas jyrkänteeltä”. Herran pelkoon liittyy Herraan luottamista ja Herran kunnioittamista. Näitä kumpaakaan ei esiinny esim. niissä peloissa, joiden kanssa minä olen kamppaillut, vaikka osa niistä on kohdistunut Jumalaan, ja

Raamattuun.

Rakkaus karkoittaa pelon. Kuinka niin?

Johannes sanoo kirjeessään, että Rakkaudessa ei ole pelkoa (1. Joh 4:17). Ja hän sanoo enemmänkin. Hän sanoo, että joka pelkää ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa (1. Joh 4:18). Äkkiseltään tämä tuntuu rankalta, kun ajattellaan esimerkiksi äitejä, joiden lapsi on kateissa. Eikö tässä tilanteessa jokainen rakastava äiti pelkää?

Tässä auttaa huomioida että pelolla on aina kohde. Se voi olla henkilö, kuten aseella osoittava ryöstäjä. Se voi olla myös tapahtuma, kuten Jeesuksen paluu. Ensimmäisessä Johanneksen kirjeessä pyhät eivät pelkää Jeesusta, vaan astuvat rohkeasti esiin tuomionpäivänä.

Toinen tärkeä asia on erottaa huoli pelosta. Kummatkin ovat raskaita kantaa, ja huoli voi sytyttää pelon. Kuitenkin huoli on hyödyllinen tunne – pelko ei. Huolestunut tekee kaikkensa tehdäksään oikeita siirtoja, kun pelkäävä välttää lamaanuneena kaikkia siirtoja.

Synnin tuomio – ihmisen voimavara

Jumala käskee Raamatussa satoja kertoja: älä pelkää. Ensimmäinen Johanneksen kirje toteaa ensin Jumalan olevan rakkaus, ja sitten asettaa pelon ja rakkauden vastakkain. Itse pelkään paljon. Kuitenkin tämä pelon tuomitseminen on minulle yksi Raamatun upeimmista asioista. Ei. Kuitenkin on väärä sana. Oikein olisi sanoa “siksi”. Teon osoittaminen synniksi tuntuu ikävältä vain, jos oma syntisyys tulee täytenä yllätyksenä.

Se että Jumala vihaa pelkoa on paitsi totuus, myös vapauttava tieto. Tieto siitä, että Jumala haluaa minun olevan vapaa pelosta. Tieto siitä, että tarvitsen Jumalan armoa tässäkin asiassa. Tieto siitä että *saan* taistella *pelkoa vastaan*. Jumala on minun kanssani taistelussa, jos niin tahdon, voitin minä tai en. Pelko on syntiä, ja Jumala on poistava synnin viimeistä murusta myöten.

Mutta nyt pelkään. Ja paljon pelkäänkin. En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan paha, mitä en tahdo (Room 7:19).